

POCIESZNE AWIZY

6

O Naiśniejszym Krolu Iego Mości Polskim y walecznym Rycerz
stwie Koronnym, którzy teraz odebrali Fortecę Stephanopolim albo
Schetyn z rąk Tureckich. dnia 10. Novem:

Krol Iego Mość rozszedł się z Niemieckimi wojskami, które na
kwatery żmowe poszły, na trzecim noclegu wziął wiadomość że
Forteca Schetyn nazwana, na szlaku właśnie leżąca barzey w Ludzie muni-
cye y ammunicie opatriona była, niżeli udawano. Ordynowano consilium
bellicum gdzie passim te consilia były, aby respektem ufatygowanego Woyka
minąć to miejsece, ale Krol I. M. uważając sequelam Turczynowi addi-
turam animos y sławie Narodu Polskiego in facie tak wielu narodów szko-
dliwa, wziąwszy Pana Zaftępow na pomoc ex regula bellū decydował, że
si niegodziło Woyku in presentia Coronati Capitis minać Fortecy sine diffi-
cio reputacjey. Zaczym podstępiszy pod Gurę oczekiwając na działa
postał Królewica I. M. I. M. P. Woiewodę Lubelskiego y I. M. P. Kasztelanę
Lwowskiego y innych na recognoscencya miejseca (bo tego dnia zapadł
był na pewną afflęcja I. M. P. H. tman) á wziąwszy wiadomość że Forteca
dobrze upałisadowana y dwiema Fossami opatriona, miała być okazyja
sławy, ordynował z pułnocy Kozakow pod znakami Chrystusowemi idacych,
aby przedmieścia opanowali, y niedali ich Turkom palić, iakoż pod fawo-
rem dymow, gdy Turcy stodoły zapalili, tak się podizáncowali pod miasto,
że y pierwszą bramę opanowali, y Choragiew Krzyża S. na nicy postawili.
Secundowani potyn od wojska tak dobrze y odważnie, że przez trzy go-
dziny całe ognista wrzawa była, á Turcy z desperowawszy wytrzymać nie-
mogli. Biała Choragiew wywróciła, Komendanta ze dwiema Mołdami
z muru spuścili, którzy z poddaniem miasta do Krola I. M. przyprowadze-
ni padły na twarzy swoje o miłośierdzie prośili. Krol I. M. deklarował im
że lubo na łaske nieczęstuyli, gdy przed się wzięli śmiałość rezystencyey,
przecięt jednak żeby pokazał że kr wie ludzkiej niepragnie, Chrześcijańskie
serce im deklarował, że im wlos z głowy niespadnie, na które słowa znowu
uziemie przypadły, szatę całowali, excusando necessitatem facti bo by ich
był

był Węzyr nie żywili gdyby się niebronili byli. Prośili potym żeby mogli Baszow widzieć w więzieniu założyczych, którym gdy Baszowie z początku *improperabant*, że się dłużęcy niebronili, odpowiedzieli, uczyniliśmy to co nasze siły znieść mogły, ale Polskiej natarczywości wytrzymać trudno. Sprawiwszy poselstwo Aga Imieniem Żołnierzow, Muftowie Imieniem Mieczczan, oddali naszym Bramy. Tám się miasto otworzyło, w którym było działa spiozowych 20, Kul bombow 200 kamieni. Prowiantów moc wiełka, Iazdy Tureckie wybornych Ludzi 500. Także wiele lanczarów dawnych, do których jeszcze także 300. przyśał był przed trzema niedzielami a gryski Basza, równych ludzi tym w Tureckim wojsku Pełak niedzieli. Meczetów w mieście dwa, w których *Te Deum laudamus* śpiewano, miasto Turecką fozą budowane Basztami y baszteczkami ozdobione mogli się ci ludzie dugo trzymać, gdyby Króla I. M. fima nie zaszła y non niestrwożyło było nieprzyjaciela. Tam Król I. M. *compendia* czasu biorąc kwatery wojsku dzielić miał, y sam potym do Preszowa na subsydentię ruszyć miał 18 mil od Krakowa.

Tekieli zapatrując się na kogoś dalekiego *magnalia* obiecując go przez rezydenta swego, dlbrego traktatu za mediacyją Kr. la I. M. opuści okazy, teraz *destitutus ab amicis* zapadły ćiefsko na zdrowiu, reiterując do Monkačzu Fortecy swoiey nie bez żalu, że w tych ufał *in quibus novi salus*, że jednak ma Fortecę dobrą *contemnuendus non est*. To też przyda że w powomionym szтурmie nie zginęło nad kilkanaście Kozakow y Zodakow, à Pan starosta Stobnicki w nogę postrzelony.

Wojsko nasze będzie zimowało w dobrach Tekiego. Cesirz I. M. rebelizantów Maiętności konfiskuje, iednemu tylko Botyaniemu przepuścił; który na znak wierności, wszystkich Turkow u siebie będących wyciął, *prædiuum* Cesarskie przyjął. Rzym nieustanie w radości y tak mile naszego Kr. I. M. wspomina, że Oyciec s. ilekroć imię K. I. M. Polskiego usłyszy zawsze z radości płacze, Narod Polski nieśmiertelna w Rzymie y u Włochom ma sławę y czego kto wielkimi probam i y z wielką trudnością y żadnym spotkaniem. u Ojca s. uprościć nie może, to na samo wspomnienie Imienia I. M. Polskiego, u Maiestatu Naywyszszego otrzymywa.

Chorągwia

Choragię Usarskie I. M. P. Wdy Malborskiego, I. M. P. Starosty Branickiego
go I. M. P. Chorążego Latyczewskiego, I. M. P. Starosty Łęczyckiego
Pancerne y Kozakow tysiąc y trzysta do obozu naszego Koronnego we-
słyły okryte y porządne pod Komendą, I. M. P. Krayczego Koronnego,

Karwatowie wpadli pod Fortecę nazwaną *Kanizę* równe Wie-
dniowi álbo Kamięcowi podolskiej, ktorą Forteca ostatnia Woyna dostawshy
się w ręce Tureckie, iest Bramą do Państw Włoskich. Odebrali Karwato-
wiedwa Zanki, które panują nad pominioną Fortecą *Kanizą*. Wtey For-
tecy iest wielka obrona y żywiość, ale ludzi bardzo mało, zaczym dała
znać Cesarzowi I. M. Chrześciańskiemu żeby co przedzey przysiął ludzi
dla dobijania onej; bo już oblężona nie może mieć poślików Tureckich.
Ci Karwatowie aż ku Bosnie puściwszy zagony, wielkie szkody mieczem
y ogniem Turkom poczynili.

Turcy w Rzeczycau bardzo sobą tetroja. Król Je^o Mośc

rośkozał Pełnomi Tureckiemu pod Tykocinem zostaiajcemu
aby napisał do Wissy Rzeczycaego á Wissá do Catta Tureckiego/
żeby z napisem Polskim w Sztambule Rezydentem roszawięt się obcho-
dili Turcy/ bo go wiejsz / á potym Król Je^o Mośc Paşa tego
posta Tureckiego ołówówshy z pod Tykociną do Lwowa zaprowadzić.

w Wieśniu Rakuskim pod Cesarską bramą Popiac minet lo-
chy dla podsadzenia prochów/ znalazły sklep w ziemi głęboko/ á w nim
skrzynis srebrna złotem/ srebrem/ Blefnotami/ monet/ starostwiecka
nápelniona/ z napisem po łacińie; w ten sensz gdy to znajdziesz/ Panu
Bogu dżiekuć; bo możeś gó to budowac wiowac dokazać ic. ic.

Rozsicy na Podolu się gromidzą przeciwko Turkom.

Jan Tatarski rádził Wezyrowi aby do Partyj pośadzawshy e-
sobie y swoich mocno na wiosnę przysią potadzili; á sam do Rymanu
powrócił gościakiem Ordę.

w Rzymie na miejsci nazwanym ala Ripa Popiat na Kościół
fundamenta/ znalazły się pod ziemią sklep na kształt Papstice Święciec-
ki/ w poszodku grzodlo nad którym Orzel dwugłowny z napisem Po-
łaciście w te słowa:

Gdy

Gdy Pán to mieysce pośiedźie,
Hárdy Turczyn zabit będącie.

Gótee S. obiecznie dać posilki pieniężne na żołnierzy Polskiego
przeciwko temu Krzyżá S°. niepezydzielowi/ a po tryumfach odprawio-
wych/ roszkał aby po wsztyklicb w Rzymie Kościolach/ których jest
kilka set/ odprawowne były zt побitych na tey wojnie żołnierzowi/
solennissime ezelewie

w Warszawie 21. Nost: m obwał; K. I. w Rynku wyławiano
czworograniste theatrum, od którego czterech rogów, cztery wyprowadzo-
ne na krzyż bramy wyrządy Królewską Koronę, na Koronę Orzeł biły
z roślagnionymi skrzydłami wiekżej niż na trzy bokie, między dwiema
Chorągwiami, Na tym wjazdkiem Anioł z trąba, ni wierzchu Korony
Chorągiem biła z Orłem, pod nia Turcy z zwisaniem wt,ł ręksami, to
wszytko racami, y misternemi sztuczuemi uzelano yasniczono było ogniam.
Atak o godzinie Siodmiej z południa zaspiewała miasto wpust Rynku Te De-
um laudamus oświeciwszy wprzod wszyskie karmenice, okua, usice, dacki,
Ratusz ogniem misternym, a po rogach Rynku, do swaicie zapalone flary o
ognistycb, takich, które światłość swoja wszyskie wieże przewyższały. Po
wszytkich Kościolach dzwony interim brzmiały, a działa rosiadzone tryumfale
nie y zwycięsko wryżały. Race razem wypuszczone po pięćdziesiąt, sześć iżes-
sia stat gesto po powietrzu latały, smocy ognisci z rozmaitych wylatywały kamie-
nic. Gwiazdy misterne, zapalone, z działa wypuszczone; gdy się na powietrze
wzbili; drzewo kilka razy uвидanym nigdy widoki m wryżały.

Nazajutrz także Muzyka na Ratuszu, a działa w zamku y po pala-
cach wesoło buczaly, nierachując ręcznej strzelby, samemu Indżenierowi który
kolo tych wysmienitych chodził ogniom, za pracę dało złotych circiter 500.

¶c. ¶c.

